

Kongres nadaljuje z upornostjo - Brezuspješna konferenca

Administracija bo morala uporabiti ves svoj vpliv, ako bo hotela, da se spravi skozi kongres celokupni program predsednika. — Zakonski predlog mezd še vedno v odboru. — Predlog za poljedelstvo se prične obravnavati.

Washington, D. C. — Iz njih obnašanja v prvem tednu izrednega zasedanja se razvidi, da so kongresniki v obeh zbornicah v podobnem uporniškem razpoloženju napram administraciji, kakor so bili ob koncu zadnjega zasedanja. Silovit pritisk bo potreben, ako bo vztrajala vlada na tem, da se izvede program, ki ga je predložil predsednik Roosevelt v svoji poslanici.

Predlog glede minimalnih delavskih mezd in najvišjega delovnega časa je še vedno zakopan v odboru za pravila poslanske zbornice. Člani odbora iz južnih držav so v prvi vrsti krivi, da se ne izpusti predlog v razpravo pred celokupno zbornico. Boje se namreč zameriti mogočnim industrijskim magnatom v svojih državah, ker bi ti morali plačevati višje mezde svojemu delavstvu. Skozi celi teden so se zbirali med poslanci podpisali, s pomočjo katerih bi se dal ta odbor predlog iztrgati iz rok tega odbora in ga predložiti celokupni zbornici. Toda v to svrhu je potrebnih 218 podpisov; do konca tedna so jih nabrali samo 139.

Predlog za ureditev poljedelskega vprašanja, ki ga je stavil Roosevelt, se bo pričel ta teden sicer obravnavati, bržkone istočasno v obeh zbornicah, vendar je njega usoda še dokaj negotova. Tudi on ima namreč število zagriženih nasprotnikov.

Nasprotno pa uslužni hlapci velebiznesa tlačijo v ospredje ponovno in ponovno davek na nerazdeljene dobičke korporacij, kateri je bil sprejet lansko leto. Kričijo, da je v prvi vrsti ta davek kriv za sedanje poslabšanje gospodarskih razmer, in groze z novo depresijo, češ, da je bil to onemogel in tako prestrašen vsled tega davka, da mu ni mogoče uspešno poslovati. Nasprotno pa se od drugih strani trdi, da je sedanja mala depresija nekaj povsem umetno povzročena, in da skušajo s pomočjo nje industrijski magnati le pritisniti na kongres, da prekliče omenjeni osovraženi davek.

SODNIK NE VERJAME NA DUHOVE

Chicago, Ill. — August Wilvert, po poklicu fotograf, ki pa se poleg tega bavi tudi s špiritizmom, je obdolžil 22 letno Lucille Buehler, da mu je ob neki priliki, ko je prišla k njemu, da jo bo fotografiral, ukradla diamantni prstan, vreden \$175. Zanimivo je bilo pri obravnavi, ki se je vršila zadnji petek, to, da mož nima nikakih dejanskih dokazov, da je obtoženka tatica, marveč je trdil le, da so mu duhovi to povedali in ga že v naprej svarili pred to žensko. S ponosom je izjavil, da občuje z duhovi znamenitih mož, kakor Edisonvim in številnih pokojnih senatorjev. Sodnik Borelli pa se je poka-

OBLJUBE NEMČIJI

Anglija se trudi za prijateljsvo Nemčije.

Berlin, Nemčija. — Anglija je pripravljena, dovoliti nazijski Nemčiji velikopotezne koncesije, da si pridobi njih prijateljsvo, kakor se je iz zanesljivih virov izvedelo koncem tedna. Tako se poroča, da je Lord Halifax, angleški min. podpredsednik, ki je bil zadnji teden tukaj na obisku, obljubil Hitlerju, da je Anglija pri volji vrniti Nemčiji njene prejšnje kolonije v Afriki in poleg tega vzeti iz verzajskih mirovnih pogodb določbo glede Lige narodov. Ta določba je bila Nemčiji sovražna, ker je njo izključevala iz Lige. V zameno za to pa naj bi Nemčija pristopila k zapadnoevropskemu paktu ter bi se tudi vrnila v Ligo, ki pa bi se prej preuredila.

JAPONCI BODO MORALI POHITETI

Chicago, Ill. — Ako hočejo Japonci zmagati v sedanji vojni, se bodo morali požuriti, da si bodo pridobili zmago vsaj do konca junija. Tako mnenje je izrazil pretelki petek Burton Crane, ko je imel govor pred chikaškim svetom za tujezemsko obojstvo. Crane dobro pozna japonske razmere, ker je bil svoječasno časnikarski poročevalec tamkaj. Dejal je, da se bo v dobrem pol letu finančna moč Japonske tako izčrpala, da si ne bodo več mogli nabavljati vojnih potrebščin.

NA NOSILNICA MORAL V JEČO

Chicago, Ill. — Tukajšnja policija je dobila povelje, da odpelje 67 letnega bivšega nadzornika zdravstvenega distrikta, Fr. L. Linka, v ječo in izvršiti je morala svoje delo, akoravno je morala Linka na nosilnicah spraviti iz njegove hiše na 4162 Lake Shore dr. Obsojenec je namreč ohrmel vsled mrtvouda in ne more sam hoditi. Na policijski ambulanci je bil nato prepeljan do Stateville kaznilnice in tamkaj zopet prenešen v poslopje na nosilnici. Link je bil obsojen že v letu 1932 na eno do pet let zapora zaradi nekega graftanja, izvršenega v letu 1928-29, ko je bil nadzornik omenjenega distrikta. Vlagal pa je apelacije, drugo za drugo, in tako je zadeva prišla zadnji mesec celo pred vrhovno sodišče Zed. držav, ki je pa odklonilo, da bi se bavilo z njo, in tako je Link končno moral nastopiti pot v ječo.

zal kot hud "nevernik," kajti robena važnosti ni polagal na pričevanja duhov in je obtoženko oprostil.

VRNIL SE IZ DOMOVINE

Rev. Julij Slapšak se vrnil v Ameriko.

Chicago, Ill. — Zadnje soboto je nas obiskal č. g. Julij Slapšak, pomožni župnik pri sv. Lovrencu v Clevelandu, Ohio. Prišel je v Techny, Ill., v spremstvu č. g. Francis Oesterja, V. D., prof. na univerzi v Pekingu na Kitajskem, kateri je prišel preko Evrope v Ameriko. Potovala sta skupaj na parniku Bremen. Č. g. Slapšak je to priliko porabil in je izročil premnogim pozdrave iz domovine, kakor jih tudi potom lista izročča vsem ameriškim rojakom širom Amerike. — O domovini ve č. g. majsikaj zanimivega povedati. Gospodarske in politične razmere so mnogo boljše doma, kakor so bile preje. Ljudje so zadovoljni. Opaža se vsepovod napredek. Več dela je zopet. Gospodarstvo napreduje. Gorenjci izvažajo zopet les. Dolenjska je že vsa elektrificirana in vsepovod je videti večji napredek. Živina in pridelek se zopet bolje prodaja. To je vesela vest o domovini, ki jo bo gotovo vsak ameriški Slovenec vesel. — Č. g. Slapšaka pa pristožno pozdravljamo ob njegovem povratku med nas ameriške Slovence. Bog ga živi in blagoslovljaj njegovo delo!

ZLE POSLEDICE STRAHU

Chicago, Ill. — Kaj lahko naredi strah, četudi neutemeljen, je dokazal zadnji petek 83 letni Albert Gadow. Mož se je že dalje časa bal, da bi ne postal slep, in ta strah ga je končno spravil v obup. V takem stanju je zadnji petek zvečer odšel v klet hiše, v kateri je stanoval, 637 So. 17th ave., Maywood, si tamkaj obobil obleko s terpentinom in jo zažgal. Dasi so mu skoraj nemudoma priskočili na pomoč, je vendar čez par ur podlegel zadobljenim opeklinam.

NADŠKOF PREPOVEDAL IGRE

Milwaukee, Wis. — Da ne bo cerkve izpostavljal nepotrebnim obrekovanjem, je tukajšnji nadškof Stritch prepovedal vse igre, četudi še tako nedolžne, pri katerih se daje v nagrade denar ali druge stvari. Med te spada tudi bingo. Istočasno je nadškof izdal tudi prepoved, da se pri prireditvah za cerkve ne smejo točiti opojne pijače.

PO KAT. SVETU

New Orleans, La. — Vnete katoliške ženske tukajšnje nadškofije so prišle na svojevrstno idejo. Hodijo namreč od hiše do hiše in nabirajo prostovoljne prispevke starega zlata in draguljev, iz česar se bo potem izdelala monštranca, ki se bo rabila ob evharističnem kongresu v oktobru 1938.

Scranton, Pa. — Katoličani tukajšnje nadškofije so nameravali ob sprejemu novega škofa Hafeya prirediti velike slovesnosti. Škof pa je izrazil željo, naj ne bo nikakih manifestacij, češ, da hoče na preprost način priti v mesto in takoj pričeti z delom.

Chicago, Ill. — Predsednik jezuitske Loyola univerze, Rev. Samuel Wilson, je objavil, da bo Mercy bolnico sprejela ta univerza v svojo last za svojo medicinsko fakulteto. Doslej je bila bolnica pod vodstvom usmiljenih sester.

Pittsburgh, Pa. — Eden najstarejših katoliških listov v Ameriki, namreč "Pittsburgh Catholic," je začasno prenehal izhajati. List je bil ustanovljen v 1844 in je bil torej izdajen 93 let. Zadnje čase se je krepko boril za delavske pravice.

Veliko odgovornost imajo stariji radi tega, kak tisk naročajo in imajo pod svojo streho.

EVROPA RAZOČARANA

Evropa pričakovala, da se bo lahko skrila za hrbet Amerike. — Konferenca se razšla v ponedeljek.

Bruselj, Belgija. — Tukajšnja mednarodna konferenca deveterih velesil, od katere se je pričakovalo, da bo nastopila proti Japonski zaradi njenega vpadu na Kitajsko, je imela svoje zadnje zasedanje ta ponedeljek ter se nato razšla, ne, da bi podvela kake ukrepe v pomoč Kitajski.

Splošno se smatra, da je bila ta konferenca velika polomija in da so na njej pokazale demokratične države izredno slabotnost, s čimer so le še bolj utrdile stališče diktatorskih držav. Vsaka država pa zdaj z vso vneto isče, na koga bi vrgla krivdo za to polomijo. Bržkone bo vsa krivda padla na Zed. države. Njih diplomati so bili namreč od tej prilike malo bolj previdni, kakor je bila doslej njih navada, in to je evropske velesile razočaralo. Pričakovalo se namreč, da se bo stric Sam postavil zopet z vso vehemenco na čelo za napad na Japonsko, do čim bi se Evropa skrila za njegov hrbet in mu dajala korajžo.

Amerika pa je pravočasno izprevidela taktiko evropskih držav in njena vlada je naročila svoji delegaciji, naj se nemudoma vrne nazaj.

LA FOLLETTE BO ZOPET KANDIDIRAL

Madison, Wis. — Tukajšnji guverner Phil La Follette namerava prihodnje leto kandidirati ponovno za guvernerja, kar bo že njegov četrti termin. Tako se je objavilo koncem zadnjega tedna. Pred nekaj časom se je govorilo, da bo La Follette raje kandidiral za senatorja, kar pa očitveno ni točno.

Iz Jugoslavije

Razbojnik Jože Urbanč, strah podeželskega ljudstva, zopet vlamlja in krade po raznih krajih Dolenjske. — Smrtna kosa. — Številne druge nesreče in nezgode iz raznih krajev v Sloveniji.

Velika tatvina

Novo mesto, 26. okt. — Pobegli jetnik Urbanč je snoči vdrl v vasi Jelše pri Gorici v hišo imovitega posestnika Jožefa Kosovana in odnesel iz nje 20,000 Din v gotovini. Vest o njegovem novem vplomu je izzvala po vsej Dolenjski novo razburjenje.

Urbanč se je pojavil v Jelšah, svoji rojstni vasi v krškem okraju, v pozni večerni uri. Povzpel se je na streho Kosovonove hiše in nato skozi dimnik vdrl v veliko krušno peč, razbil na njej lončeno steno in tako prišel v hišo, ki mu je bila bržkone zelo dobro znana. Ko je iztaknil denar, se je naglo, vendar pa brez posebnega strahu odpravil po vasi in se celo ustavil pri nekem dekletu, nakar je izginil v noč.

Orožniki so bili obveščeni o novem vplomu in so ga pričeli še z večjo vneto zasledovati. Urbanč je Kosovanu že pred leti ukradel 10 tisočakov. Kakor se je zvedelo, je tudi vplom v šolsko poslopje v Mokronog njegov o delo.

Otroci brez varstva

Maribor, 24. okt. — Kako usodno je puščati otroke same brez nadzorstva doma, se je pokazalo v petek popoldne v Zgor. Radvanju pri posestniku Gregorc Francu. Oče in mati sta se odpeljala z vlakom, trije otroci pa so ostali sami doma. Ko so si opoldne kuhati v štedilniku v sobi kosilo, so močno zakurili, potem pa so se odšli pred hišo igrati. Nesreča je hotela da je padel iz štedilnika ogorek na trske, ki so ležale na podu ter so se vnele, plamen pa je zajel nato še posteljo in v hipu je bila potem vsa skromna domačija v ognju. Ogenj je uničil hišo in gospodarsko poslopje. Nesreča je tem hujša, ker je posestnik, ki je bil sicer poprej zavarovan, pred letom dni opustil zavarovalnino ter ni plačal premije.

Izganjajo jih

Kakor poročajo iz Maribora, so avstrijske oblasti pred kratkim zopet pognale čez mejo v Jugoslavijo skupino služkinj in kuharic, ki so iz Jugoslavije. — V Gradcu, na Dunaju in v drugih mestih je še več slovenskih deklet, ki so ostale tam še izza prevrata kot služkinje. Sedaj, ko so pognali čez mejo že skoro vse delavstvo, so začeli izganjati še te reve.

Smrtna kosa

V Eggenburgu pri Gradcu je umrla sestra M. Bonifacija Kodesch, ki je bila rojena v Sloveniji in je bila sedaj mnogo let prednica v otroškem penzionatu. — V sanatoriju v Gradcu je umrla baronica

Zdenka Egger iz Gornje Sv. Kungote. — V Ljubljani je umrla Antonija Šimenc, soproga mestnega uslužbenca.

Napaden

V Skomarju pri Vitanju je posestnik Simon Vodovnik v prepiru napadel 25 letnega posestnika Viktorja Založnika iz iste vasi ter ga z nožem zabodel v hrbet in levo stegno. Založnika so spravili v celjsko bolnico.

Nesreča pri slamoreznici

Mestni reševalci so pripeljali v ljubljansko bolnico 33 letnega posestnika Janeza Kreka iz Butanja pri Sv. Jošta nad Polhovim gradcem. Doma je rezal slamo, pa se mu je stroj zamašil. Ko je segel z roko v stroj, da bi potegnil slamo ven, so ga zagrabila rezila in mu odrezala štiri prste.

Pod hloidi

Pri nakladanju hlo dov v bližini Slovenske Bistrice je bil med drugimi zaposlen tudi 23 letni delavec Ivan Blažič. Nenadoma so se z voza sesuli hloidi na Blažiča ki je stal poleg in ga pod seboj pokopali. Tovariši so ga z veliko muko osvobodili težkega bremena ter ga nezavestnega in s srtno nogo in ključno kostjo odpremili v splošno bolnico.

Nesreča

Reševalci iz Kranja so pripeljali v ljubljansko bolnico 35 let staro gluho žensko, katero je na cesti podrl neki motociklist in jo nevarno poškodoval. Ženska ni mogla dati nobenih podatkov kdo je in reševalci vedo povedati o nji samo to, da jo poznajo iz Kranja, kjer je večkrat prosila od hiše do hiše.

Katoliški Slovenci, v vaši hiše spada edino le katoliško časopisje!

POZOR!

Vse naročnike in ustanovnike novega lista mesečnika opozarjamo, da se glasovanje za ime novega lista zaključuje, z dnem 25. novembra. Ker pa pade na ta dan Zahvalni dan, ki je narodni praznik, vsled tega določamo, da se zaključuje glasovanje na dan 26. novembra 1937. Vse glasovnice, ki bodo oddane na pošto na 26. novembra t. l. in bodo nosile datum poštnega pečata od tega dne, bodo upoštewane. Na glasovnice poznejšega datuma se ne bo oziralo. Zato še enkrat! Naročite se na list takoj in glasujte za eno ali drugo ime za novi list mesečnik!

Okrog 400,000 ljudi se je zbralo na Mussolinijevem trgu v Rimu ob 15. obletnici, kar je fašistični režim zavlada v Italiji, kar se je nedavno praznovalo. Ob tej priliki je kot guverner nastopil tudi Mussolini (ki ga kaže puščica), ter po svojem običaju grmel in navduševal množice.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene newspaper in America. Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevoev po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in nprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Telefon: CANAL 5544

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Phone: CANAL 5544

Naročnina:		Subscription:	
Za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
Za pol leta	2.50	For half a year	2.50
Za četrt leta	1.50	For three months	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:		Chicago, Canada and Europe:	
Za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
Za pol leta	3.00	For half a year	3.00
Za četrt leta	1.75	For three months	1.75
Posamezna številka	3c	Single copy	3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Pogodbe in blufanja

Stari grški modrijan Diogenes, o katerem pravijo, da je živel v veliki kadi, je iskal poštene in pravične ljudi z lučjo. Hamlet je pa dejal, da se dobi na tem svetu pravičnega komaj med 10 tisoči enega.

Ako je ta trditve resnična in v mnogih slučajih je, tedaj se nimamo na svetu prav nič za čuditi, če današnji narodi in države tako malo spoštujejo razne pogodbe in dogovore z drugim državami, ne glede, da take pogodbe in dogovore same podpisujejo z vso svečanostjo in z slovesnimi obljubami, ki so vključene v take pogodbe.

Vzemimo na primer Italijo. Bila je članica Lige narodov. Ravno tako je bila članica Lige narodov tudi Abesinija ali Etiopija. Vse države so se dogovorile med seboj, da bodo čvale druga drugo, itd. In kaj se je zgodilo? Pred par leti je udaril Mussolini na Etiopijo in jo pobasal v svoj žakelj, neglede da je Italija svečano dala svojo besedo Ligi narodov, da bo držala svojo obljubo.

Vzemimo Japonce. Bili so člani Lige narodov. Ko so leta 1931 zasedli Mandžurijo in Jehol, so prelomili svojo dano besedo in obljubo Kitajski kar dvakrat. Najprvo kot člani Lige narodov in obenem tudi kot podpisniki pogodbe devetorice. Na vse dane obljube in svoje podpise so pozabili in kradejo naprej in naprej kitajsko zemljo.

Ako so vse te mednarodne pogodbe res kaj vredne in res kakor so jih v tisku vedno nazivali za "gentlemen's agreements", potem ne vemo, kako bi jih imenovali. Ako so to "gentlemen's agreements", potem bi lahko tudi lisice in kure ter volkovi in jagnjeta sklepali med seboj take "gentlemen's agreements", dasi vsak ve, da bi v takem slučaju zmanjkalo kur in jagnjet. Prav takega značaja so mednarodni dogovori sodobnega sveta.

Čemu sklepati in podpisavati razne dogovore in pogodbe, ko že v naprej vedo, da se jih ne bodo držali, še manj pa iste spolnovali. Podpisavati pogodbe na take načine, se pravi iz pravice in poštenosti pa tudi iz dostojnosti norce briti. Prav zares.

Svet se danes silno ponaša s svojo civilizacijo in vsemi mogočimi napredki in uspehi in vseh poljih. Ampak v svoji notranjosti je od dneva do dneva bolj gnil, bolj degeneriran. Toliko hinavstva ni bilo v svetovni diplomaciji še nikdar kar svet obstoja, kakor baš sedaj. Kljub temu da vsak slepec lahko vidi, da nekateri velesile uganjajo naravnost prava ropanja, ko grabijo tuje dežele in iste po roparskih načinih osvajajo. Pa prihajajo njihova diplomatska zastopstva, pa dajejo izjave, da je vse to potrebno in v blagor istih, katerim to povzročajo. Tako smo videli in čuli italijanske diplomate, ki so izjavljali, da Italijani ko osvajajo Etiopijo prinašajo isti blagoslov civilizacije. In kako so ga prinašali? Z bombami iz zraka in z kanoni! Japonci zdaj delajo isto. Na zvit azijski način zavijajo svoje obraze in pripovedujejo svetu, da zato vodijo vojno, da pride med njimi in Kitajci do "iskrenega prijateljskega miru". Si morete misliti večje diplomatske norčije? Ali ni prav tako, kakor bi vas ustavil na cesti ropar, pomolil pod nos revolver, vas okradel, potem vi pa podal izjavo: storil sem to, da bova zdaj "iskrena prijatelja".

Zalostne slike so to sodobne diplomacije raznih velesil. Še nekaj časa naj gre tako naprej, pa bo človeška družba, kar se tiče poštenja in pravičnosti, na nižji stopnji od zveri v džungli, katere koljejo le za potrebo. To je sicer ostra in huda obsodba — ali, če človek gleda na razne dogodke po svetu, ne more dobiti drugačnega utisa.

Mnogi še danes čakajo teto prosperiteto za vogalom. Drugi, ki pa v to ne verujejo pa pridno za delo prijemljejo in skušajo prosperiteto dohajati. Zadnji imajo prav, ker izza vogala jo ne bo nikoli!

Mark Twain je nekoč zapisal, da se človek ne boji mnogo svoje vesti, nekateri sploh nič, bojijo se pa publicitete v javnosti. Zadel je. Ako pogledamo v Rusijo, v Italijo in Nemčijo, kjer diktatorji raznih nazorov vladajo s silo, vidimo, da pod njimi ni svobode govora ne svobode tiska. Zakaj ne? Proste publicitete se bojijo bolj kakor

svoje vesti. Svoje vesti se ne bojijo nič. Svoje protivničke dušijo v krvi. Izvajajo reči, ki so vnebovpijoče. Svobodi govora in tiska so najprvo zavili vrat, kakor tat gotski, da jim ta ne izprašuje vesti in da njih činov ne osvetljuje pred svetom. Kjer vlada diktatura, tam svobode ni!

Če bi se avtomobili tako razvijali, kakor se razvijajo nekateri trebušasti politikarji, bi imeli tako težke avtomobile, da bi se jih še ogibati ne mogli na cestah.

Fašizem in komunizem sta si v nekaterih rečeh podobna, dasi ne v vseh. Oba sta se zredila od prave in pravične demokracije, katero mesarita in trgata oba. Kjer imata fašizem in komunizem besedo, tam mora demokracija in svoboda pod mizo čepeti in čakati na borne drobtine, če jih je sploh kaj.

SMRTNA KOSA PRI SV. LOVRENCU

Cleveland-Newburg, O.

Neizprosna smrt je kruto zamahnila s svojo koso in odzvela otrokom ljubljeno mater, staršem pa pridno hčerko. — Dne 12. nov. je mirno in vdana v voljo božjo za tislila svoje trudne oči Mrs. Mary Lazar, stanujoča na 8819 St. in Catharine Ave. Njen mož Frank Lazar je umrl pred sedmimi meseci. Po smrti svojega soproga je vedno bolehal, dokler je smrt ni rešila nadaljnega trpljenja. Doma je bila z Vrhniko. Zapušča hčer, staro 20 let in sina, starega 18 let. Žalostno je to, ker tudi hčer bečha že dolgo časa. — Bila je blaga mati, skrbna gospodinja in povsod priljubljena. Spadala je k dr. Kraljica miru št. 24, SDZ, k podr. št. 15, SZZ, in k altarnemu društvu Sv. Reš. Telesa. Članice so se korporativno udeleževale molitev na domu, dokler je truplo ležalo v krsti in na dan pogreba, v ponedeljek 15. novembra pogrebne sv. maše, pri kateri so darovale sv. obhajilo za mir in pokoj prerano umrle sestre. Pokojna je bila stara 45 let.

Dne 13. nov. je pa odšla v nebeške višave mlada deklica Josephine Vičič, stara šele 19 let. Zapušča žalostne starše, več bratov in sester. Bolehala je že dalje časa, toda ne varno. Pred kratkim jo je pa bolezen položila v posteljo, telo je sprejel grob, nedolžna dušica je pa odletela v nebesa. — Družina Anton Vičič stanuje na 8220 Rosewood Ave. Žalostno za prizadete je to, da je oče Anton že sedem let bolan. Toliko trpljenja in sedaj še žalost ob izgubi ljubljene hčerke. Res je, da nekateri Bog hudo obiskuje z nadlogami in težavami, za katere je on sam obljubil večno plačilo, če jih voljno prenašajo.

Počivajte dragi umrli mirno v hladni zemlji in naj vam sveti večna luč. Preostali žalujočim in težko prizadetim pa iskreno sožalje. Tolaži naj vas zavest, da vajina mati, vaša hči, uživajo v nebesih plačilo za svoje trpljenje ki

so ga prestajali na zemlji.

J. Resnik

NAŠA MLADINA ZA SVOJ TISK

Chicago, Ill.

Ob priliki letošnjih "Dnevoev Katoliškega Tiska," se je krepko povdarjalo, kolikoga pomena je isti za našo sveto katoliško stvar. Ni čuda, da so vsi tozadevni govori izzvenili v plamenčeh poziv: V vsako katoliško hišo katoliško in samo katoliško časopisje. Seveda so imeli pred vsem v mislih naše tukajšnje slovenske katoliške časopisje. Zdi se pa, da so se na teh shodih premalo ozirali na to, da naše tukajšnje družine niso tako enovite, kot starokrajske.

Vsaka naša narodna družina v Ameriki ima takorekoč dva odseka: starokrajskega in ameriškega. Starokrajski potrebuje slovenskega katoliškega čtiva in tega najrajši bere. Ameriškega pa je treba angleškega katoliškega čtiva, ker slovenskega ne bere. Sicer so skušali to vprašanje za oba odseka povoljno rešiti, s tem, da bi imelo slovensko časopisje angleško mlad. prilogo.

Toda ta rešitev se je kmalu izkazala za ponesrečeno. Ne stari, ne mladi niso z njo zadovoljni. Mladim ne daje ti stega, kar bi želeli, še manj pa tistega, kar bi potrebovali. Starim pa ni prav, da so jih mladi s svojo prilogo prikrajšali na že itak pičlem slovenskem čtivu. Tako se tedaj sponovija tudi na tem polju ni obnesla.

Naj li naša mladina ostane brez sebi primernega katoliškega čtiva? Komur je njen časni in večni blagor pri srcu, kakor mora službeno biti njenim starišem in dušnim pastirjem, tega ne bodo rekli, niti dopustili. Še bolj kot za zdravo duševno hrano starejšem, so dolžni skrbeti za primerno duševno hrano mlajšim.

Rev. Leonard Bogolin, OFM. S.T.L. prof. v Lemontu, glasnik mladine na raznih "Tiskovnih Dneih," je po polomu omenjene sponovije takoj vedel, koliko je ura bila in začel snovati načrt, kako bi mladi

dino oskrbel z zdravno duševno tiskano hrano. Iz raznih razgovorov z njo samo, zlasti pri sv. Stefanu tu v Chicagu, ki jo najbolj pozna, je prišel do zaključka, da bo najboljše, če na svoje začne.

Prošli teden je mlajšoj generaciji pri sv. Stefanu pozval na razgovor o tem, kako si je apostolat njim primerne angliškega tiska zamislil. Našel je več navdušenega odmeva kot je pričakoval. Takoj se je javilo kakih 18 apostolov dobrega tiska obojega spola, ki so pripravljani iti od hiše do hiše agitirati za angleško-katoliško liste za našo mladino.

Po razgovoru in dogovoru bodo zaenkrat snubili za tri angleške katoliške liste kot najprimernejše, pa tudi najcenejše. Ti so: NEW WORLD, SUNDAY VISITOR in WISDOM. Prvi je glasilo čikaške nadškofije in kot tako tudi glasilo katoliške akcije v župniji sv. Stefana. Drugi je splošno znani in priznani brambovec katoliškega mišljenja in življenja. Tretji pa je zanesljiv borben voditelj preko babilona modernih socialnih zmot v kraljestvo krščanske socialne pravičnosti.

Vsi trije listi bodo po posebnem dogovoru in naklonjenosti izdajateljev stali samo \$2.60 na leto. Kajti drugače vsak posebej toliko stane. In še ta itak ne velika letna naročnina se lahko na obroke plačuje. To je na mesec \$0.22, na tri mesece \$0.65, na pol leta \$1.30. To neverjetno nizko naročnino pač vsaka družina zmore, če ima le kolikaj smisla za tako stvar.

Slovenski stariši! Poznavate vas! Za svoje otroke ste pripravljene vse žrtvovati. V dnevih, da letih, stiske ste bili rajši sami lačni in ponošeni, kot da bi bili videli otroke lačne in strgane. Upamo, da so vam kot vernim slovenskim starišem njih duše vsaj toliko mar, kot njih telesa. Da bote tedaj tudi za njih dušne potrebe pripravljene vsaj nekaj žrtvovati. Saj vendar ničesar bolj ne želite, kot da bi bili poštene in verni.

Da to zaenkrat še hočejo biti, so pokazali s tem, da so brez vašega priganjanja zahrepeneli po zdravi duševni in duhovni hrani in pojdejo v boj, da bi bila na mizi vsake katoliške družine pod zvonom sv. Stefana. Jim bote li vrata pred nosom zapirali? Veseli in hvaležni bodite, da imajo apetit po njej in sami prosijo zanjo.

Zato pa, kjerkoli po naših družinah se bodo ti mladi apostoli angleškega katoliškega časopisja te dni oglasili in snubili za naročbo imenovanih treh listov, nikjer, jih ne odslomite s "korbico," če imate le še kakega mladega fanta ali delke pri hiši. Nobenega dolarja ne bote tako obrestonosno naložili zanje, kot ta \$2.60 za njih zdravo, tečno duševno hrano.

Vi mladi apostoli dobrega tiska pa navdušeno na delo! Star prijatelj mladih.

SFOMINI NA POTOVANJE V STARO DOMOVINO

Ogleaby, Ill. (Piše Theresa Dušak)

(Konec)

Izlete smo delali po morju in na otoke Parenzo, Mali Lošinj, (Lusinpiceolo), Veliki Lošinj, (Lusingrande) in Lansego. Tod je vse italijansko. Parenzo je zelo lep. Je to polotok, ki ima lepo "Institute agraria." V kletih imajo velkanske sode s cementa, ki so od znotraj stekleni ter imajo okolu neke vrste "trmometer." Pili smo, oziroma samo pokušali razna vina kot refoško, cipro, maraskino, itd. Signor Vanta de Ogravis nas je peljal na otok Marchesse Pollesini, kjer se poznata z g. Tomazičem, pomožnim kapitanom iz Opatije. Tukaj je doma vsa razkošnost. Starinsko sicer izgleda, toda je silno lepo. Tudi v cerkvi smo bili, ki jo imenujejo "Bazilika Antika." Zelo stara cerkev je to. Oltarji so iz mozaika in vse polno je starih marmornatih plošč z rimskimi napisi, katerih seveda nisem mogla razumeti. Tam smo dobili krasnih rož, sadja, itd. — V Malem Lošinjju smo bili le kratak čas. Podali smo se zopet na odprto morje in dalje nazaj na Reko (Fiume), kjer smo se dobro imeli. Ker govorim italijanski jezik, sem bila kmalu dobra "patriota" — Kopala sem se v morju večkrat in mrzle morske kopeli so mi prav dobro dele za živce.

Kmalu sem morala zapustiti prijetni Jadran in podala sem se čez Postojno nazaj v Brežice. — Treba se je bilo pripraviti za odhod v Ameriko. Še par tednov smo bili doma skupaj. V mestu sem se poslovala, nakar sem šla da se poslovim še na vasi, kjer so lepe vaščanke. Hodili smo po vinogradih, po poljih, povsod je bilo veselo. Dali smo se tudi slikati in fotograf Bayec je prišel na dom. Gospod Berložnik mi je poklonil venček lepih pesmi z napevi, katere bom hranila za spomin. — Odšli smo tudi v Cateške toplice, kjer igra vsako nedeljo godba. Ker je moj brat dober pevec, smo imeli vedno družbo. — Šli smo tudi v Rogaško Slatino, kjer smo se med potjo oglasili tudi v Celju in Rimskih toplicah. V Rogaški Slatini izvira kislá voda, katero smo vsaki dan pili. Je tam velik park in veliki hoteli ter vile, ki so za letoviščarje na razpolago. Zelo lep kraj je to.

Ne bom vas več nadlegovala s pisanjem, dasi bi lahko še veliko napisala, če bi hotela povedati in vam razložiti še to in ono. Toda, treba se je bilo pripravljati za vrnitev v novo domovino. Pred odhodom so prišli številni prijatelji in znanci, da so mi izrekli značilni "Zbogom!" za vedno, — kot so pristavljali. V resnici je bilo to slovo en sam živ — pogreb.

Se enkrat sem šla pogledat na grob očeta in matere; poslovala sem se od sestre in brata in vseh. Ni me sram pripomni na potovanje

znati, da sem pri tem zelo jokala. Na predvečer pred odhodom so mi napravili v vaški gostilni slovesno odhodnico. Bila sta tam dva muzikanta in veliko pevcev. Veliko je bilo veselja, toda nazadnje smo vsi jokali. Skoro celo noč nisimo nič spali. Prišlo je jutro, kot jih je bilo že toliko poprej — zadnje jutro, ko sem izrekla še enkrat Zbogom! nakar sem se s prvim vlakom odpeljala proti Ljubljani. V Ljubljani smo se zopet sešli vsi Amerikanci skupaj in se poslovali od vseh, poslovali mogoče za vselej, kdo naj to ve? —

Voznja nazaj je bila lepa, kajti ladja "Normandie" je res izvrstna ladja. Kmalu smo bili v New Yorku, kjer sem govorila z g. Šubeljnom. G. Zakrajšek je spet pokazal svojo postrežljivost in si dal mnogo opraviti z našo prtljago. Zares, vredno je s tako družbo iti na tako dolgo potovanje! Potovanje je bilo nad vse lepo in udobno.

Stopila sem na vlak in ni vzelo dolgo, ko smo bili zopet v La Salle. Tukaj me je čakal moj mož z avtomobilom in odpeljali smo se domov. — Preljudi doma — kdor ga pozna! — Vse je bilo lepo in čisto; dekleta so mi pripravile le okusno večerjo in mož se je počutil prav zadovoljnega. Sedaj ko sem doma lahko zopet zapišem: Povsod je lepo, doma pa najlepše. Spet domača kuhinja in red v obleki, itd. Na potu se vsa obleka zmečka in povalja, ker človek ne more tako paziti na vse kot to lahko napravi doma. Vendar, če bi še kedaj zadelo kako loterijo, pa bi zelo rada še šla na tako potovanje in ne samo enkrat, če bi neslo tudi večkrat. Vsem tistim, kateri so z menoj potovali pa ključem: Na veselo svidenje in prav srčno pozdravljeni! — Ne morem si kaj, da bi ob koncu tega dolgega pisanja ne pristavila še pesmičke o izgubljeni mladosti.

Lepa so mlada leta; — kaj si vse mladež obeta. — Ali vse ko pena hitro mine, — sreče doba naglo zgine. — Grenko žal spomin — globoke rane, — to je vse, kar nam ostane — od mladostnih upov, želj in vzorov; od navdušenih napovor.

Tudi meni so prelepe sanje brž zbežale, — in spoznanje grenko mesto njih je nastopilo; — dušno moč mi zastropilo. — Proč je zlati čas mladosti, — proč so srečnih dni sladkosti. — Kar nam časa hitri tek zagrne, — nikdar več nazaj se ne povrne. — Torej čuj me revno srce moje. — Mirno bolečine svoje nosi — in ne toži več usode; — bolje ti tako ne bode. Kamorkoli se obrnete, naj sreča vam sledi; Na svetu vse najbolje, vam — Rezika želi! Sklenem to moje pisanje s pripombo, da se bom še oglašila ob priliki.

Theresa Dušak, roj. Šetine 319 E. Walnut St.

TARZAN IN LEOPARSKI LJUDJE

(149)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Svojim očem ni mogel Walter verjeti, ko je videl, kako sta se Tom in Kali Bwana objemala in se poljubovala. Klic "Jerry! Jerry!" mu je silno neprijetno zvenel in srce se mu je stiskalo. Tako torej! Njegov prijatelj Tom je bil "Jerry", njegov nasprotnik v ljubezni do Kali Bwane. Kako je usoda vendar čudna!

Dolgo časa sta Jerry in Kali Bwana gledala drug drugega, se objemala, se poljubovala in zopet gledala drug drugemu v oči. Walter je ves prepreden stal v primerni daljavi in zalostno gledal na oba. Končno ga je Jerry ves vesel poklical: "Walter, Walter, pridi vendar bližje in veseli se z nama."

Walter je nekaj časa motril dva vesela obraza, nato spregovoril: "Kaj, vidva poznata drug drugega?" — "Oh, seveda," je rekel Jerry. "Tebi še nisem predstavil svoje sestre Jessie." — Sestra! je pomislil Walter; in njegovo srce je zopet upalo. Toda zalosten se je spomnil, kako je Kali zavrnila njegovo ljubezen.

Dolgo časa so si tako stali nasproti in drug drugega gledali; Walter precej boječe za svojo ljubezen, vendar vesel nad srečnim snidenjem. Tarzan se ni vmešaval v njihove zadeve, zanimalo ga je bolj pripovedovanje Orodavov, o napadu in uničenju Leopardskih ljudi. Skrbela ga je še samo leopardska vojska.

Nedeljski pomenki

Vital Vodusek

ČETRTA NEDELJA V NOVEMBRU

Cerkev ima čisto svoje leto. Ne začnjenja ga s 1. januarjem in tudi ne končuje ga s kakim nespametnim silvestrovanjem. To je samo za navadno posvetno življenje. Nalašč je Cerkev svoje leto čisto drugače uredila — zato, da ga lahko tem bolj poudari. Cerkev nam oznanja veliko leto — Boga samega.

Naše življenje je samo pot do Boga. Na ti poti moramo postati Bogu čim bolj podobni. Če mu hočemo postati podobni, ga moramo seveda poznati. K temu spoznanju nam hoče Cerkev pomagati. Zato nam leto za leto — v 52 tednih — približuje Boga.

Kako hudo je ljudem, pa tudi eni sami duši, brez Boga — to nam odkriva — advent.

A ni treba, da bi nam bilo tako hudo: Bog je prišel na svet. Božič nam toliko govori o tem. Odršil nas je, trpel in umrl je za nas: to je velika noč. A mi nismo večji od njega. Zato bo trpljenje velikokrat delež tudi našega življenja. Na to nas je že post pripravil.

S svojo smrtjo nam je Kristus prinesel vse milosti. Kako bogato nam jih deli: to pa raz-

deva vsa doba po Binkoštih. Kdor najde in vzljubi Jezusa — kdor zaupa vanj in se drži njegove besede — in odpre svoje srce vsem njegovim milostim: tisti najlepše živi cerkveno leto.

Takemu človeku dnevi niso prazni. Kaj pomeni drugače prvi, drugi, tretji december — in vsi dnevi leta . . . Nič. Kdor pa živi s Cerkvijo, njemu je vsak dan: pozdrav od Jezusa. Njegov dar in Njegova milost.

Z Jezusom vse življenje postane bogato.

In polagoma naše življenje ne ostaja več samo naše, temveč postaja božje. Božje leto — božje življenje.

In nekoč bo prišel čisto majhen prehod — smrt. Za božjega človeka je to v resnici malenkost.

In potem se sploh vse zemeljsko konča — in je samo božja večnost božjega človeka . . . To bo veliko leto Boga samega, na katero naša najhna leta pripravljajo.

VSTOP JE ZABRANJEN

Magda de Fontanges, ki je prispela iz Francije v New York z namenom, da se priseli v Ameriko. Izzeljeniške oblasti pa so ji zaradi njenih dosedanjih rekordov zabranile vstop.

večino avstrijskega uvoza in izvoza skozi tržaško pristanišče, ne očitno imelo nobenega pozitivnega uspeha. Nedavno so vodili zastopniki ministerstva ponovne dogovore o pospešitvi avstrijskega prometa čez tržaško luko.

Odklikovani

Za zasluge, ki so si jih priborili v bojih, ki se vrše v Abesiniji radi razčiščevanja terena in uničevanja abesinskih četnikov, so bili odklikovani sledeči: Blaž Zakaj iz Poreča, Papež Henrik iz Buj, Reja Karel iz Sv. Martina pri Gorici, Znal (?) Viljem iz Tomaja. Pred njihovimi četami jim je bila prebrana posebna pohvala.

Obsojen

V tržaških zaporih je zaprt Šajn Franc, star 41 let iz Knežaka, stanujoč v Črnem vrhu. Na meji pri Postojni je bil aretiran od italijanskih obmejnih oblasti in predan sodišču v Postojni, ki ga je obsodilo na 4 mesece zapora in 3.000 lir denarne kazni.

KRATKE NOVICE

Kobarid. — Ker so se pregrešili proti predpisom radi izsekavanja gozdov, so bili kaznovani od upravnih oblasti Koren Franc, star 38 let, Koren Josip, star 23 let in Koren Franc, star 22 let, doma iz okolice Kobarida.

Miren. — Šeststo lir nagrade je dobil Josip Cotič, ker mu je žena rodila dvojčke.

Nekdanjo predilnico v Trzinu nameravajo, kakor poročajo listi, v kratkem preurediti v vojašnico. Predilnica že vsa leta po vojni ni bila več v obratu. Prejšnji mesec se je v Trzinu mudila posebna vojaška komisija, ki si je podrobno ogledala precej zanemareno in deloma celo porušeno poslopje.

BOŽIČNI IZLETI v JUGOSLAVIJO

PARNIKI IZ NEW YORKA:
 EUROPA 27. novembra
 NEW YORK 2. decembra
 HAMBURG 9. decembra
 EUROPA 16. decembra

Brzi vlak ob EUROPA v Bremerhaven zajamči udobno potovanje do Ljubljane.

Izborne železniške zveze od Cherbourga ali Hamburga.

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

130 W. RANDOLPH STREET, CHICAGO, ILL.

IZ DOMOVINE

Mošt so ukradli

V vinko klet trgovca Ivana Andrašiča iz Maribora, ki ima svoje posestvo v Smolincih v Slovenskih gorah, so vdrla neznanji rokomavhi in odnesli iz kleti dva soda vinskega mošta in mu s tem napravili nad 2000 dinarjev škode.

V "gajbici"

V zaporih okrožnega sodišča v Ljubljani čuvajo pretkanega kokošjega tatu Petra Šparovca iz okolice Kranja, ki je že več mesecev presedel po raznih kaznilnicah in ječah. Najzadnje so ga zasačili šentvitski orožniki, ko je v okolici Medna stikal za kokošmi in jih kradel. V zadnjem času je pokradel na raznih krajih kar 53 kokošk in jih prodal na ljubljanskem trgu. Največjo škodo je pa napravil gostilničarki Cirmanovi v Mednem, ko ji je pobral 20 kokoši, stare piščance in celo kokoljo.

Odklikovanje

Pred kratkim je bila z redom sv. Save V. stopinje odklikovana Mimi Mauerjeva, upravna pošta v Krškem. — Z zlato kolajno za vestno službovanje je bil pa odklikovan upravnik pošte v Leskovcu pri Krškem g. Joško Rep.

Gorelo je

Iz Prihove pri Konjicah poročajo, da je zgorel hlev posestnika Mihe Godina v Rasokovcu št. 5. Gasiti ni bilo mogoče, ker ni vode blizu. Orožniki so osumili mladega gospodarja, češ da je sam zažgal zaradi visoke zavarovalnine.

Rdeči petelin

V Starošineh na Dravskem polju je ogenj uničil gospodarsko poslopje posestnika Matevža Mesariča, ki ga je uničil s pridelki vred, da trpi posestnik nad 20.000 dinarjev škode. Ogenj je nastal zaradi slabega dimnika.

Prodajal je gozd, ki ni bil njegov

Pred okrožnim sodiščem v Mariboru se je zagovarjal 25 letni delavec Maks Kapelari iz Makol, ki je bil obtožen, da je Ivanu Sautnerju v Slovenski Bistrici ponujal v prodajo sedem akrov svojega gozda. Ko si je Sautner hotel gozd ogledati, ga je Kapelari peljal v gozd grofa Attemsa in mu ga pokazal kot svojo in ob enem zahteval 5000 Din. Sautnerju se je to nekam čudno zdelo, a ko je videl na nekaterih posekanih drevesih Attemsov žig, ni bilo s kupčijo nič, pač pa je bil prodajalec gozda naznanjen in sodišče ga je sedaj obsodilo na nekaj tednov zapora.

Katoliški Slovenci naročajte in podpirajte svoj lastni list "Amerikanski Slovenec"

Lokavec. Pri delu se je ponesrečil v gozdu Anton Blaško. Po nesreči mu je padlo na nogo drevo in mu jo zlomilo.

V Renče. Oblasti so zaprle iz neznanih vzrokov 34 letno Julijo Bajt.

23 LET IZKUŠNJE
 pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
 OPTOMETRIST
 1801 So. Ashland Avenue
 Tel. Canal 0523
 Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

ZDRAVSTVO

TRAHOM

Trahom je nalezljiva očesna bolezen. Povzročajo jo bacil, ki pa še ni popolnoma proučen. Ta bolezen je bila v prejšnjih stoletjih zelo razširjena v Egiptu in ima od tega svoje ime. Pravijo, da so jo Napoleonovi vojniki zanesli v Evropo in se je od tam potem zelo širila. Zdravstvena veđa jo je precej omejila, ni pa izumrla. V južnih krajih Jugoslavije je še mnogo bolj znana kot pri nas. Razširja se pa posebno rada tam, kjer stanujejo ljudje bolj na gosto skupaj in pa tam, kjer ni prave snage. Okužitev se izvrši z gnojem, ki se izceja bolniku iz oči.

Razvoj trahoma se prične z občutljivostjo očesa proti svetlobi. Dalje s solzenjem, z gnojenjem, oči se lepijo, zjutraj sta trepalnici sprejeti. Če odtegnemo spodnjo trepalnico od zrkla (jabolka), vidimo, da je kožica (sluznica) močno zardela, včasih malinasto rdeča in zametasto zdebela, torej otekla. Zato bolnik težko gleda in je videti zaspan. V gubah sluznice najdemo okrogla, žalcasto prosojna, kakor proso velika zrnca, ki izgledajo kakor žabja jajčeca. Vidimo jih tudi v očesnem kotu in tudi pod zgornjo trepalnico. Včasih pa se tudi pojavijo samo močno rdeče pike na omenjenih krajih.

Po daljšem trajanju bolezninastanejo na očesni kožici belkaste brazde, guba med trepalnico in zrklo izgine, borovi trepalnici se zabrnejo na znotraj in vejič drgnejo ob zrklo. Od tega se roženica (bela koža) vname, postane na mestu, kjer je prozorna (zenica) skaljena in preko nje zraste z žilicami prevlečena tkanina, ki včasih zagrne celo oko. Oko je izgubljeno, bolnik oslepi. Najhujše pa je to, da očesna kožica ne izločuje več solz in je oko suho in stalno vneto.

Bolezen traja mesece in če je ne zdravimo, tudi leta. Zato je potrebno zgodnje in temeljito zdravljenje.

Bolezen je treba takoj naznaniti zdravniku, ki potem odredi vse potrebno. Ker pa očesnih boleznin ne poznamo, je najbolje, da gremo pri obolenju oči takoj k zdravniku.

Trahom je nalezljiv. Bolnik je nevaren tem bolj, čim bolj se oko gnoji in čim bolj mu teče iz očesa. Z umazanimi prsti in rokami, z brisačami, robci, po umivalnih skladah se bolezen namaze, raznese, širi. Zato mora biti bolnik sam in imeti vse te stvari sam zase.

Zdravljenje more vršiti le zdravnik in to najhaglje v bolnišnici. Zato je treba točno storiti vse, kakor zdravnik zahteva.

Kadar rešujejo ljudi, ki so se ponesrečili zaradi toka visoke napetosti, se moramo najprej prepričati, da smo od tal izolirani s slabim prevodnikom, suho desko, stolom, suhim debelim podplati itd. Ponesrečenca primimo samo z eno roko.

ZA RAZNA

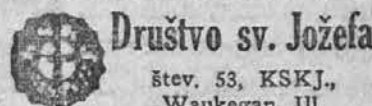
električna dela

se rojakom v Chicagi
 vljudno priporoča

MILAN MEDEN

Pokličite:

LAWdale 7404

Društvo sv. Jožefa

Štev. 53, K.S.K.J.,
 Waukegan, Ill.

36 leto pri K. S. K. Jednoti.

Seja se vrši vsako drugo nedeljo ob 9:30 zjutraj. — Sprejema vse slovenske katoličane od 16. do 55. leta v odrasli dolet; in v mladinski oddelku od rojstva do 16. leta.

Skupna društvena imetja znašajo nad \$16.000.00. Skupno število članstva 484 članov (ic).

Nadaljna pojasnila se dobe od sledečega odbora:

Math Slana, ml., preds.
 Joseph Zorc, tajnik
 Mike Opeka, blag.

Društvo sv. Vida

Štev. 25, K.S.K.J.

CLEVELAND, O.

Leto 1935.

Predsednik: Frank Habich, 6310 Carl Ave.

Tajnik: Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th Str.

Blagajnik: Anton Korosec, 1063 Addison Rd.

Zdravniki: Dr. J. M. Seliškar, Dr. M. J. Oman, Dr. L. J. Perme, Dr. A. J. Perko, Dr. A. Skur in Dr. F. J. Kern.

Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Asesment se prične pobirati opoldne. Na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu.

VELIKO

Blasnikovo PRATIKO

ZA LETO 1938

Smo ravno prejeli.

Kakor vsako leto je tudi letošnja zelo zanimiva. Krasi jo več slik. Naročite jo takoj, dokler ne poide.

S poštino stane **25 centov**

Naroča se od:

KNJIGARNA
AMER. SLOVENEK
 1849 West Cermak Road,
 CHICAGO, ILL.

Družinska pratika

ZA LETO 1938

je dospela.

Zanimiva je kakor vsako leto. Ima 16 strani krasnih slik. Posebno zanimivo so slike o pogrebu pok. nadškofa prevzv. Dr. Jegliča. Pratika stane s poštino samo

25 centov

Naroča se od:

Knjižarna
AMER. SLOVENEK
 1849 West Cermak Rd.,
 Chicago, Ill.

Oglasi v Amerikanskem Slovencu imajo vedno uspeh.

300 svetih maš letno

v življenju in po smrti, so deležni člani "Mašne zveze za Afriko". Članarina enkrat za vedno 25c za vsako osebo, živo ali umrlo. — Naslov: DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA za afriške misijone, 3624 W. Pine Boulevard, St. Louis, Mo.

"Dušica"

ROMAN
Spisala B. Orczy
Prevedel Paulus

Vseh oči so visele na "Dušici" in pričakovale od njega povelj in naročil.

Percy se je obrnil k Julietti in se ji je globoko priklonil.

"Gospodična Marny, dovolite, da vas povedem v stransko sobo! Ni sicer vredna vaše navzočnosti, siromašna je, pa počili si bode in našli bode v njej nekaj obleke. Grda je in raztrgana, pa vaše življenje in tudi naše! — zavisi od nje! Preoblečite se, kakor najbolje veste in znate. In pa precej naglo, ker ne smemo zgubljeti časa."

Dvorljivo ji je poljubil roko in ji odprl stranska vrata.

Ko so se zaprla vrata za Julietto, se je Blakeney obrnil k svojim prijateljem.

Obraz mu je bil izpremenjen. Izginila je njegova malomarna veselost in brezbriznost, ki jo je do tedaj kazal le zaradi Juliette, izginila pa je tudi njegova dramavost in zaspanost. Odločnost, premišljenost mu je žarela iz oči. To je bil vodja lige "Dušica", mož dejanja, drzni junak.

"Tudi vi se morate preobleči!" je dejal. "Čimbolj ste umazani in raztrgani, tembolj bode te varni na ulici. Tone, ti imaš pripravljeno obleko! — Pa brž se mora zgoditi!"

Ni minilo četrt ure, pa so stali v sobi štirje jakobinci, ki si jih bolj raztrganih in zanemarjenih, niti sam Merlin ni mogel želeti. In koj na to so zaškripala vrata.

Odurno grda ženska je stala na pragu stranske sobe, v nesnažnem krilu, z neumitim obrazom in z razmrščenimi slamanatorumenimi lasmi pod umazano čepico. Komaj so drug drugega spoznali —

"Izvrstno!" je hvalil Percy in se muzal. — "Sedaj pa poslušajte! Pomešati se moramo med ljudi in storiti kar drugi storijo. Naša naloga bo seve, da bodo ljudje to storili, kar mi potrebujemo —

Gospodična Marny, držite se gospoda Derouleda, vi, gospod Derouleda, pa pazite nanjo, da je ne izgubite! Mislim, da vama ta naloga ne bo pretežavna!" se je dobrohotno nasmehnil. "Dobro tudi poslušajte na trikratni krik galeba. Odkoder ga slišite, tja pojdite! Peljal vas bo ven iz Pariza in v svobodo!"

Sedaj pa na pot! Santerre je gotovo že razgnal drhal s svojo konjenico. Navali-li bodo na tempeljsko ječo, tam mislijo da sta njihova ujetnika. Mi pojdemo z njimi. — Naprej, prijatelji, Bog z nami! In ne pozabite na galebovo klicanje!"

XIII.

POULIČNI NEMIRI.

Santerre ni mogel dolgo več držati voza.

Pet minut po odhodu ujetnikov so razjajne trume napadle njegove maloštevilne gardiste, prodrle redko vrsto bajonetov in planile nad voz.

Seveda je bil prazen —

"Ujetnika sta na varnem v tempeljski ječi!" jim je hripavo kričal Santerre, vesel, da jih je prevaril.

Izprva se je zdelo, da se bo razsrjena drhal vrgla nanj in si nad njim ohladila

svojo jezo. Santerre je za hip prebledel. Tedaj je nekdo zaklical:

"K tempeljski ječi!" "K tempeljski ječi!" je odmevalo od vseh strani kakor v odgovor.

Val se je obrnil po ulici, vse je hitelo in vrvelo naprej, v trenutku je bil Santerre sam s svojimi vojaki —

Blakeney in njegova družba so kmalu došli kričeče in razgrajajoče trume.

Pridružite se jim!" je pravil svojim ljudem. "Pomešajte se v najgostejšo gnečo! Pazite na galeba! Kmalu se spet vidimo!"

Ni čakal na odgovor, v hipu je izginil v temi.

Storili so kakor jim je naročil. V par minutah so bili sredi razgrajajočev. Vse je vpilo, ženske še huje ko moški. Nihče se ni zmenil za gručo ljudi, ki so se tesno držali drug drugega in vpili z njimi vred kakor za stavo: "Na vešala z izdajalci! Na svetiljke z aristi!"

Derouleda in Julietta sta se držala za roke, divje, neugnano veselje je plalo po njihovih žilah, hrepenenje po svobodi, po življenju. Pozabljene so bile bridke ure, pozabljena je bila smrt, ki jima je prišla tako blizu, da sta čutila njen dih, nič več ju ni bilo strah, saj ju je branil mogočni zaščitnik "Dušica", kmalu bode ta prosta.

Stisnila sta se za roke in kričala glasneje ko drugi: "Na vešala z njima! Na vešala z izdajalci!"

Saj so bile množice njihova najvarnejša bramba in laže bi našli iglo v kupu sena ko ubegla ujetnika v takem vrvežu.

Trume so se privarile pred tempeljsko ječo. Sto in sto glasov je kričalo obenem in zahtevalo, naj se jim izroči ujetnike, sami da jih bodo kaznovali. Kakor vihar no morje so butali ob temne, visoke zidove tempeljske palače.

Nekdo je zakričal spredaj pri zidu: "Ni jih tukaj! — Spet so nas imeli za norca!"

Mogočen orjak je stal v prvih vrstah. Za glavo je segal čez vse druge, njegov silni glas je obvladal celo krik in vik stotere množice, prodril je v njihove možgane, upijanjen od žganja in vina, in z magično silo vplival na njihovo voljo.

Nov val se je zagnal ob zidine. Zdelo se je kot bi z rokami hoteli podreti palačo in jo zdrobiti v prah. Glasovi: "Bastilla! — Živijo bastilla!" so se čuli! Očividno je ljudstvo hotelo ponoviti zmagoslavni pohod, ki je pred petimi leti bastillo spravil v njihove roke.

Grozeči vzkliki so zahtevali, naj se pokaže poveljnik ječe in naj izroči ujetnike. Pa nihče se ni prikazal. Mogočna vrata so ostala zaprta in molče so zrlj mračni zidovi na razpaljene napadalce.

In spet je zavpil silni glas: "Ni ju tukaj! — Ušla sta! Pustili so ju uiti in sedaj se bojijo ljudske jeze!"

Čudno, kako moč je imel neznani govornik nad ljudskimi masami! — Morebiti se jim je mogočno zidovje palače zdelo premočno za napad, morebiti je vplival tudi drobni mokri dež, morebiti pa je bila le samo želja po novem, želja po izpremembi.

(Dalje prih.)

Pisano polje

J. M. Trunk

Čveka, čveka...

Trunk, klepetava tetuza, čveka. To se razume. G. Molek konstatira tako, in on bo že vedel, kaj zapiše. "Trunk," pravi, kar nekaj čveka — čveka, in čveka, čveka — čveka dan za dnevom, čveka brez podlage samo zato, da nekaj čveka. To čvekanje sicer nima repa ne glave... ampak to Trunka ne moti, glavno je, da nekaj čveka. Kakor stara, brezzobna in špičastobrađa tetuza, ki dan za dnevom sedi pri oknu, gleda k sosedom in čveka, čveka, čveka...

Sodba je sodba. Kdor hodi na dež, bo pač moker. V splošnem bi bila Molekova sodba, da moje delo "nima ne repa ne glave." Uničevalna sodba. Poleg tega me g. Molek še krtači, da grdo obrekujem nedolžne ljudi, kar sega na moralno plat, in to ni malenkost. Glede tetuze in čvekanja stare babe se človek lahko malo nasmehneš, glede obrekovanja nedolžnih pa je roba vznemirljiva. Le dvojno stališče je tu mogoče, Molekovo in moje. Po obeh stališjih bi bilo obrekovanje nedolžnih pred javnostjo in v časopisih, ki prihajajo tisočerm pred oči, vrlo grdo, najmanj grdo, pravim. Ampak po Molekovem materialističnem naziranju bi bil tu konec, ker za

grobom nije ništa više. Po mojem stališju bi se pa prav tedaj šele začela ta vznemirljiva roba. Bogami, bi bilo grdo in hudo, ako bi se glasila sodba tam za grobom, da je obrekovanje res obrekovanje. Špičasta brada se mi tresse. Upam pa, da bo sodba o obrekovanju nedolžnih malo drugačna, kakršna je Molekova.

Sodba pa, da jaz le čvekam, da to čvekanje nima ne repa ne glave... je sicer taka, da bi "deklicij v kamri počlo srce", ampak malo mazila za to srce je, ker n. pr. tudi rdeči stric sodijo, da so Molekovi "Janezki" hudo brez repa in glave.

Hudo je, pa zopet ni hudo. "Juvat habere socios —" tudi drugi imajo srčne rane, in če špičastobrađa tetuza kmalu ne požegna gore, utegne še naprej gledati skozi okno na sosede in... čvekati. Še je frišno na zapadu.

Različna metoda.

Zdi se, da so Sovjeti prišli do nove in različne metode. Sedanja Rusija je za me nov pojav, kakršnih pozna zgodovina mnogo. Kdor pride do moči, je odgovoren, kako rabi to moč. Ti odgovornosti se nihče ne bo mogel izogniti, naj se še tako izmuzava s ta

jitvijo foruma, kjer bo treba polagati odgovor. Materializem je prijeten, če se kopiči odgovornost, izdal pa ne bo prav nič. Ni vse hudo in grdo pri novem pojavu v Rusiji. Mašinerija "bita" lahko sušo, pridelek kruha se lahko podvoji, pismenost je v razmahu, vasi se izoblikujejo v mestne razmere, na razne kraje pošiljajo razne ekspedicije, v avijatici so dosegli velike uspehe, zdravstvene razmere se izboljšujejo, ženske stopajo krepko za moškimi, naravne sile se razvijajo, gradijo se kanali, reke se zajezujejo, da bo za irigacije, gozd se izrablja, rudokopi dajejo bogastva, vidim zapisano: "Zdi se, da so tisti, ki neprenehano tarnajo, da je v Rusiji vsako kulturne življenje zatrt, vendar preveliki pesimisti. Ni treba, da bi se človek strinjal z vsem, kar se godi, in marsikaj se godi, kar vsak prijatelj človeštva obžaluje. Zato pa še ne kaže pometati vse v en koš in tajiti velike reči, ki so jih izvršili, in izvršili v skrajno težavnih razmerah..." in podpise. Kjer se uveljavljajo nove ideje, so neizogibni tudi hudi izrodki. Kako krvavo se porajala francoska revolucija! To stoji. Stoji pa tudi odgovornost. Za metode so mogočnejši odgovorni. Ali mora biti toliko krvi? Naj sami

o tem premišlujejo. Pri metodah za uveljavljanje novih idej so prej Sovjeti rabili ječe, izgon, pregnanstvo. Še rabijo, na tisoče jih je, ki trpijo v ječah ali v kakih podobih ječ. Zdi se, da so zdaj metode nekako izpremenili. Mesto ječe rabijo zdaj — svinec. Ali so le laži, da poka dan na dan? Čemu poka, ne spada sem, to zadene tiste, ki pokajo. Metoda me zanima, in vsaj menim se zdi, da je svinec boljše metoda, ko ječe. Čemu tudi pustili ljudi trpeti skozi dolga leta, ko svinec vse konča, če že mora biti končano? Zapišem tako in pišem o tem, odgovoren pa za te metode k vsi sreči nisem. Ti glej!

Nova alianca.

Svetovne moči stopijo pogostoma v kako alianco, da je moč večja. Sovjeti niso tako od muh. Kdor ne gre s Sovjeti skozi drn in strn, bo pa zoper Sovjete. Ker je vse drugo bolj pritlikavo, je alianca na dlani. To je naravno. In tako se je skovala zoper močnejšo Sovjete, zavestno ali zavistno, tega ne vem, nova hudi izrodki. Kako krvavo se porajala francoska revolucija! To stoji. Stoji pa tudi odgovornost. Za metode so mogočnejši odgovorni. Ali mora biti toliko krvi? Naj sami — zavist. Za počt.

POZOR!

Splošne volitve

Za ime novega lista-mesečnika

Akcija za ustanovitev novega lista mesečnika se bliža svojemu uresničenju. Kakor zgleda, iz sedanjega zanimanja pride list kmalu v življenje.

Izbrati je treba primerno in praktično ime.

Ime naj mu izberejo njegovi ustanovni naročniki. Za te se smatrajo vsi, ki se bodo prijavili še te dni.

Zato hitite vsi, ki se za to akcijo zanimate. Pridružite se, da bote krstni boter novemu listu. Vsi dosedanji ustanovniki in naročniki mu bodo kumovali in ga krstili s svojim glasovanjem.

Svoje mnenje in svoj glas lahko pošljete v pismu, ali pa potom navadne dopisnice. Najbolje pa je, če kar spodaj poleg imena, katero se vam najbolj dopade, naredite križec, spodaj se podpisite, potem glasovnico izrežite, jo denite v kuverto in jo pošljite na Upravo "Amer. Slovenca" in vse bo v redu.

Volitve se bodo vršile TRI TEDNE, to je od

3. do 25. novembra

Samo v tem času prejeti glasovi bodo šteli in se upštevali. Vsak pa lahko sugestira tudi svoje novo ime, ali pa glasuje za eno izmed predlaganih imen.

GLASOVNICA

UPRAVA "AMER. SLOVENCA"
1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

— Cenjeni! — Podpisani glasujem za ime, pri katerem sem spodaj na glasovnici napravil križ.

S spoštovanjem,

Podpis

Naslov

PREDLAGANA IMENA:

"SLOVENSKI PIJONIR" — ime predlagal č. g. Jacob Černe, župnik v West Allisu, Wis.
"NOVI SVET" — predlagal č. g. Jurij Trunk, župnik v Leadvillu, Colo.
"NAŠE ŽIVLJENJE" — predlagal č. g. M. J. Butala, Waukegan, Ill.
"SLOVENSKA STRAŽA" — predlagal č. g. Francis Mažir, župnik v Sigelu, Ill.
"BRANK" — predlagal č. g. A. P. Podgoršek, župnik v Ellinwoodu
"SLOVENSKO DELO" — predlagal č. g. Roman Homer, OSB, misijonar v Ogeniji
"NAŠI SLOVENCI" — predlagal č. g. Ralph Urjinar, OCM, v Carey.
"NAŠA SLOVENSKA DOBA" — predlagal č. g. Edw. Gabrenja, župnik v New Yorku.
"AMERIŠKI ZAPISKI" — predlagal veleč. g. Msgr. Dr. J. L. Zaplotnik v Lindsayu
"SVET IN DOM" — predlagal g. John Kramarič, Joliet, Ill.

Jaz predlagam ime:

Naznanilo in zahvala

Prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da nam je po daljši in mučni bolezni preminul 4. novembra 1937 naš ljubljeni soprog, oz. dragi oče,

Math Kajzer

Pogreb se je vršil 8. novembra po katoliškem obredu iz hiše žalosti na pokopališče sv. Jožefa. Pokojni je bil doma iz Sorica, Slovenija, od koder je prišel v Ameriko pred 27. leti.

Tem potom želimo izreči priščino zahvalo vsem dragim prijateljem, ki so kaj storili za pokojnika v času bolezni, in stali nam na strani ali nam izrazili svoje sožalje ob tem žalostnem času ob izgubi dragega pokojnika. Predvsem smo dolžni zahvalo Mr. Faletu, Mr. Zupancu, Mr. Mlakarju, Mr. Medicu, Mr. Martinu Kremescu, Mr. Štayer in Mr. Judnichu, ki niso niti tedna zamudili, da bi ne prišli pokojnika obiskat med njegovo dolgotrajno boleznijo.

Dalje najlepša zahvala našemu č. g. župniku, Rev. Aleksandru, ki so tudi večkrat prišli obiskat in previdet pokojnika, ter tudi Rev. Jožefu Čagneru in Rev. Marcelu Marišek, in enako hvala za gniljive pogrebne obrede.

Izkreno se moramo nadalje zahvaliti vsem tistim, ki so izkazali svoje prijateljstvo do pokojnika s tem, da so naročili zanj sv. maše, ali pa z venci okrasili njegovo krsto. Za maše so darovali sledeči: Mr. John Fabian, Cermak Rd.; Mr. in Mrs. A. Glavač; Mr. Frank Demar; Mr. in Mrs. F. Ribich, Jr.; Mr. in Mrs. A. Bogolin in družina; Mr. in Mrs. P. Kure in Bill; Mr. John Kosmach ter Mr. in Mrs. Cieblinski; Mr. Leo Jurjovec in družina; Mr. in Mrs. M. Blaj; Mr. in Mrs. L. Winter; Mr. in Mrs. Frank Vidmar; A. Jelencich in družina; Mrs. Paul Valentinčič; Miss Mary Janesh; Mr. in Mrs. John Ovnik; Mr. in Mrs. Ludvig Kočnik; John Fale in družina; Mr. Mike Kaučič in druž.; Mr. in Mrs. John Sever; Mr. in Mrs. L. Duller in družina; Lawrence Korenchan in družina; Mrs. J. Stefan in druž.; Antonette Mladic; Jean Mladic; Mr. in Mrs. Leo Mladic in družina; Frank Zibert; Schuster druž.; Mr. Joe Cerjan in druž.; Mr. in Mrs. Leo Cernet; Fantje iz Terselichevega Candy Store; Anna Asich; Mrs. Theresa Sinovich; Mr. in Mrs. Frank Grill in druž.; Joseph Fajfar; Mrs. Anna Retel in druž.; Mr. in Mrs. Frank Primozich; Anna Andrejasic; druž. Mickus, druž. Roblek, Mr. in Mrs. Jos. Perko; John Pintar in druž.; Mr. in Mrs. Judnich; Mr. in Mrs. John Petrovic in druž.; Mr. in Mrs. A. Gregorich; The Royal Neighbors, Camp 8128; Mr. Ant. Zidarich; Mr. J. Štayer in druž.; Jos. Osterman in druž.; J. Starc in druž.; Martin Kremesc; Mrs. K. Nilles; Mr. A. Nilles; Miss M. Epcke; P. Prah in druž.; Mrs. Vogrich; Peter Cemazar in druž.; Chas. Medic in druž.; Mr. in Mrs. Borovich; Rose Banich; Mary Koder, Mr. in Mrs. A. Tomazin in druž.; Miss Agatta Koder; John Terselich in druž.; Mr. in Mrs. Math Kremesc; Mr. in Mrs. P. Droll; Mr. in Mrs. Jacob Krajnc; Mr. in Mrs. J. Mlakar in druž.; društvo sv. Štefana, števil. 1, KSKJ.; Mr. Louis Dolmovich.

Vence so naročili sledeči: Dr. sv. Štefana, 1, KSKJ.; Mr. in Mrs. Leo Kaiser; Frank Valentine; Mr. in Mrs. Anton Slabe; Anton Troyar; John in Simon Troyar; Sosedje; Mr. in Mrs. John Talar; John Gottlieb in druž.; Mr. in Mrs. Mike Gasser; druž. Wencel; Martin Ivansek in druž.; Mr. in Mrs. Geo Golya.

Ob koncu naj izrečemo zahvalo tudi vsem tistim, ki so prihajali pokojnika obiskovat v njegovi bolezni, kakor tudi tistim, ki so mu prili kroviti, ko je ležal na mrtvaškem odru, ali pa se udeležili pogreba, in tistim, ki so mu prišli dati svoje avtomobile na razpolago. Hvala lena tudi našemu pogrebniku, Mr. Louis Zelenu, za lepo ureditev in svetlo vodstvo pogreba.

Drazemu pokojniku va kličemo: Na svidenje nad zvezdami, kjer ni več trpljenja in bolečin in kjer se bomo na veke skupaj veačili!

Zalujoči ostali:

MARY, soproga; NICK, STANLEY in FRANK, sinovi; THERESA, MARY in ANNI, hčere; IVAN, POLDE, PETER, FRANK, bratje; MICKA, JERCA, TONNA, KATRA, JOHANA, FRANCA, sestra.

Chicago, Ill., 19. novembra 1937.

POZOR!

Na svetu so nastale zopet zelo napete razmere. Ali vi sledite tem razmeram? Zgleda, da bo vsak čas lahko nastala splošna svetovna vojna. Naš list "AM. SLOVENEK" prinaša o vseh svetovnih dogodkih točna in zanesljiva poročila.

Poleg teh vse vrste poučne članke in razne razprave. Posebno zanimiv je v listu roman. Iz domovine in iz slovenskih naselbin po Ameriki prinaša vse razne dogodke in novice. Veliko važnih dogodkov gre mimo vas, če ne čitate dnevno našega lista. Jesenski in zimski večeri so tukaj. Naročite si list "Amer. Slovenec" in krajšajte si z čitanjem istega dolgočasne zimske večere. List stane na leto \$5.00, za Chicago in inozemstvo \$6.00 in za pol leta \$2.50, za Chicago in inozemstvo \$3.00. Naročnino pošljite na: UPRAVO "AMER. SLOVENCA", 1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois.